

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.098/2025/10. szám

A felperes:

felperes1 (cím1.)

A felperes képviselője:

Dr. Halmos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Péter ügyvéd, cím2.)

Az alperesek:

alperes1 (cím1., tartózkodási helye: cím3.) I. rendű;

alperes2 (cím4 II. rendű;

alperes3 (cím5 III. rendű

Az alperesek képviselői:

Dr. Ivánfi Dávid György ügyvéd (cím6.) I. rendű alperesért;

Imre Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Imre András ügyvéd, cím7) II. rendű alperesért;

Marján Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Marján István ügyvéd, cím6. I. emelet 3. ajtó) III. rendű alperesért

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 106. sorszám alatt, Pf. 3. és Pf. 8. sorszámon kiegészítve

A per tárgya:

háztartási közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

50.P.20.112/2023/103. számú – 107. sorszámon kiegészített – ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kijavítja olyan módon, hogy a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő értékkiegyenlítés összege 44.119.451 forint helyett helyesen 43.119.451 (negyvenhárommillió-egyszáztizenkilencezer-négyszázötvenegy) forint.

Az így kijavított ítéletet részben, az alábbiak szerint változtatja meg:

a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő értékkiegyenlítés összegét 18.119.451 (tizennyolcmillió-egyszáztizenkilencezer-négyszázötvenegy) forintra leszállítja;

mellőzi a felperesnek az I. rendű alperes javára elsőfokú perköltségben történő marasztalását, és megállapítja, hogy a felperes és az I. rendű alperes egymás közötti viszonyukban az elsőfokú eljárásban felmerült perköltségüket maguk viselik;

az I. rendű alperes által az államnak fizetendő feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét 701.500 (hétszázegyezer-ötszáz) forintra, az állam által előlegezett költség összegét 273.900 (kettőszázhetvenháromezer-kilencszáz) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg tizenöt napon belül az I. rendű alperes a felperesnek 839.600 (nyolcszázharminckilencezer-hatszáz) forint, a felperes a III. rendű alperesnek 107.950 (egyszázhétezer-kilencszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 1.416.500 (egymillió-négyszáztizenhatezer-ötszáz) forint másodfokú eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított – a fellebbezés elbírálása szempontjából releváns – tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes házastársak voltak, házasságukat a Pécsi Járásbíróság 10.P.22.019/2021/15. számú ítéletével felbontotta. A házastársak életközössége 2012. október 1. napjától 2021. november 27. napjáig állt fenn, házasságukból 2016. december 20. napján név, 2018. december 9. napján név1 utónevű gyermekeik születtek.
- [2] A felperes és az I. rendű alperes 2013 júliusában vásárolták meg a helység3i ingatlan-nyilvántartásban helyrajzi szám1 helyrajzi szám alatt felvett helység3, cím8 számú ingatlant (1. tétel), amely $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban képezi közös tulajdonukat. Az ingatlan a házastársak utolsó közös lakóhelye volt, jelenleg a felperes és a közös gyermekek lakják. Beköltözhető forgalmi értéke 115.000.000 forint, lakott forgalmi értéke a beköltözhető forgalmi érték 60%-a, 69.000.000 forint. A lakóházas ingatlanhoz szorosan kapcsolódik a felperes és az I. rendű alperes házastársi közös vagyonába tartozó helység3 belterület helyrajzi szám2 helyrajzi szám alatt felvett 62 m² térmértékű kivett út ingatlan (2. tétel), továbbá a helység3 belterület helyrajzi szám3 helyrajzi szám alatt felvett 75 m² térmértékű kivett út ingatlan (3. tétel), egyenként 200.000 forint forgalmi értékkel.
- [3] Az I. rendű alperes egyéni vállalkozóként rendezvényszervezéssel és szerencsejáték értékesítéssel foglalkozik. Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint kizárólagos tulajdonában áll a helység1 ingatlan-nyilvántartásban belterület helyrajzi szám4 helyrajzi szám alatt felvett lakás, iroda megjelölésű társasházi ingatlan (4. tétel), továbbá a helyrajzi szám5 helyrajzi számon nyilvántartott garázs (93. tétel). A lakásingatlant az I. rendű alperes használja egyéni vállalkozása irodájaként üzleti célokra, míg a garázst kis mérete miatt raktárként hasznosítja. A helység1 iroda 14.000.000 forint, a garázs 2.000.000 forint forgalmi értéket képvisel.
- [4] Az I. rendű alperes nevéen vezette az OTP az bankszámlaszám1 számú számlát (9. tétel), illetve a bank a bankszámlaszám2 számú számlát (10. tétel). Az életközösség megszűnésének időpontjában a 9. tétel alatti bankszámlán 3.318.610 forint, a 10. tétele alatti bankszámlán 173.242 forint volt.
- [5] Az I. rendű alperes mint egyéni vállalkozó rendezte meg 2021-ben a rendezvényt a helység2 Város Önkormányzatával kötött szerződés alapján. A szerződés szerint az I. rendű alperest a rendezvényért 4.400.000 forint vállalkozói díj illette meg, jogosult volt teljesítési segédet igénybe venni, legfeljebb 2.400.000 forint vállalkozói díj fejében. A rendezvény megszervezéséért az I. rendű alperes 2.200.000 forint, teljesítési segédje szintén 2.200.000 forint vállalkozói díjat kapott (106. tétel).

- [6] Az I. rendű alperes mint egyéni vállalkozó – a felperes készfizető kezessége mellett – 2021. július 15. napján kamatmentes újraindítási gyorskölcsön hitelprogram keretében kölcsönszerződést kötött az bank2 bank3 Zrt.-vel 10.000.000 forint felvételére. A kölcsönnyújtás célja forgóeszköz finanszírozás volt, amelyet a 2023. december 31. napjáig ténylegesen felmerült számlák kiegyenlítésére kellett fordítani. A kölcsönt a 2021. évi rendezvény1 és a 2021. évi rendezvény megrendezésére használta fel, amit a kölcsönnyújtó felé tételesen leigazolt. A fennálló tartozás az életközösség megszűnésének időpontjában 10.000.000 forint volt (101. tétel).
- [7] Az egyéni vállalkozás 2021. évben a kisadózó vállalkozás tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (Katatv.) hatálya alá tartozott. Az I. rendű alperes egyéni vállalkozása 2021. adóévben 24.211.000 forint bevételt ért el, és a 12.000.000 forint feletti adómentes bevételi értékhatár fölött 12.211.000 forint után 4.884.000 forint adófizetési kötelezettsége keletkezett. Az I. rendű alperes az adót 2022-ben befizette (102. tétel).
- [8] Az I. rendű alperes a 2012. szeptember 21. napján kelt adásvételi szerződéssel szerezte meg a cég1 Kft. 1.000.000 forint névértékű üzletrészt, amely a törzstőke 50%-át tette ki. A társaság 2015 decemberében elhatározta törzstőkéjének 1.000.000 forinttal történő megemelését, amelynek eredményeképpen a társaság törzstőkéje 2.000.000 forintról 3.000.000 forintra emelkedett. A társaság 5/2015. (XII. 7.) számú taggyűlési határozatában úgy határozott, hogy a felemelés során mindkét tag egyenlő, 500.000 forint vagyoni hozzájárulással járul hozzá a törzstőke felemeléséhez, melyet követően egyéb1 és az I. rendű alperes társaságbeli törzsbetéte 1.500.000 forint, az üzletrész aránya 50-50%, továbbá mindketten személyenként 150 szavazattal rendelkeznek. A határozat szerint a törzstőke felemelésére az eredménytartalék terhére kerül sor, amelynek teljesítési határideje 2015. december 31. napja. A 2014. évi mérlegadatok szerint a jegyzett tőke egyenlege 2.000.000 forint, az eredménytartalék egyenlege 10.621.040 forint volt. A 2015. évi főkönyvi kivonat adatai alapján a jegyzett tőke 1.000.000 forintos megemelése az eredménytartalék számla terhére történt.
- [9] 2023. november 17. napján a cég1 Kft. mindkét tagja a taggyűlés 3/2023. (XI. 17.) számú határozatával hozzájárult a tagok cég1 Kft.-ben meglévő valamennyi üzletrészenek kedvezményezett részesedéscsere keretében történő átruházásához a III. rendű alperes részére. Ennek megfelelően a cég1 Kft. egyetlen tagja a III. rendű alperes lett, a III. rendű alperes tulajdonosai 50-50%-os üzletrészaránnyal egyéb1 és az I. rendű alperes (103. tétel).
- [10] A felperes keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását, a helység3i (1., 2. és 3. tétel alatti) ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetését olyan módon, hogy az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a bíróság adja tulajdonába, az 1. tétel alatti ingatlan esetén 31.500.000 forint, a 2. és 3. tétel alatti ingatlanok esetében egyenként 100.000-100.000 forint ellenérték fejében. Az 1. tétel alatti lakóházas ingatlan tekintetében a beköltözhető forgalmi értéket 90.000.000 forintban, a lakott forgalmi értéket 45.000.000 forintban határozta meg. A gyermekek lakhatási jogának értékét a különbözet 15-15%-ában, gyermekenként 6.750.000 forintban jelölte meg, és az általa fizetendő ellenértéket ezzel az összeggel kérte csökkenteni.
- [11] Az I. rendű alperes ellenkérelmében az 1., 2. és 3. tétel alatti helység3i ingatlanok tekintetében nem ellenezte, hogy az $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadait a bíróság megváltási ár ellenében a felperes tulajdonába adja azzal, hogy az 1. tétel alatti ingatlan beköltözhető forgalmi értékét 120.000.000 forintban, lakott forgalmi értékét annak 70%-ában, 84.000.000 forintban jelölte meg. A 2. és 3. tétel alatti ingatlanok egyenként 200.000 forintos forgalmi értékét nem vitatta. Másodlagosan kérte, hogy a bíróság jogosítsa fel a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadainak magához váltására, míg harmadlagosan az ingatlan árverési értékesítését indítványozta. Nem ellenezte a gyermekek bentlakása folytán előállt értékcsökkenés felperesi oldalon történő

figyelembevételét, azonban a gyermekek lakhatási jogának értékét a beköltözhető és lakott forgalmi érték különbözetének 25-25%-ában kérte meghatározni.

- [12] A felperes a helység1 ingatlanok (4. és 93. tétel) kapcsán kérte az ingatlan-nyilvántartáson kívüli $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada megszerzésének megállapítását, és az I. rendű alperes tulajdoni illetőségének felperesi tulajdonba adását megváltási ár fejében.
- [13] Az I. rendű alperes elismerte, hogy az ingatlanok házastársi közös szerzés címén $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonukat képezik, ellenezte ugyanakkor a saját $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségének a felperes tulajdonába adását, és mindkét ingatlant kizárólagos tulajdonába kérte adni megváltási ár elszámolása mellett. Hangsúlyozta, hogy az ingatlanok egyéni vállalkozói tevékenységének folytatásához szükségesek, így a megosztás során azokra igényt tarthat.
- [14] A felperes a 9. tétel alatti bankszámlához kapcsolódóan az életközösség megszűnésekor fennálló egyenleg (3.318.610 forint) mellett további 5.000.000 forint megosztását kérte, mert az I. rendű alperes röviddel az életközösség 2021. november 27-i megszűnése előtt, 2021. október 5. napján és 2021. október 14. napján 2 x 2.500.000 forintot utalt el a cég2 Kft.-nek, amely nem a közös vagyon gyarapítását szolgálta.
- [15] Az I. rendű alperes vitatta a megosztási igényt, utalva arra, hogy a kifizetés jogcíme a rendezvény1 keretében 2021. október 15. napján fellépett név2 zenekar megbízási díja volt.
- [16] A 10. tétele alatti bankszámlához kapcsolódóan a felperes az életközösség megszűnésekor fennálló egyenleg (173.242 forint) mellett további 656.398 forintot is kért megosztani ugyancsak azzal az indokkal, hogy az életközösség megszűnése előtt nem sokkal, 2021. szeptember 20. napja és 2021. november 18. napja között az I. rendű alperes több tételt utalt át, amelyek nem a közös vagyon gyarapítását szolgálták.
- [17] Az I. rendű alperes a felperesi megosztási igényt vitatta, mert a kifizetés jogcíme a rendezvényon 2021. augusztus 30. napjától szeptember 6. napjáig biztosított konténer használati díja volt.
- [18] Az I. rendű alperes a 101. tétel alatti bank2 kölcsöntartozással összefüggésben kérte kötelezni a felperest 5.000.000 forint, továbbá az életközösség megszűnése és a 2025. május 23. napja közötti időszakban az általa megfizetett 2.150.722 forint felperesre eső fele részének, azaz 1.075.361 forintnak a megfizetésére.
- [19] A felperes az I. rendű alperesi elszámolási igényt mind jogalapjában, mind összecszerülésében vitatta. Álláspontja szerint az bank2 Bank fejlesztési beruházási hitele az egyéni vállalkozáshoz kapcsolódó tétel, az egyéni vállalkozás bevétele azonban nem tárgya vagyonmegosztásnak, a kölcsönt az egyéni vállalkozás teljes vagyoni elszámolásából nem lehet kiragadni, emellett nem igazolt a kölcsönösszeg egyéni vállalkozás céljaira történt felhasználása sem.
- [20] A 102. tétel alatti adófizetési kötelezettség kapcsán az I. rendű alperes kérte a felperest 2.442.000 forint megtérítésére kötelezni. Állította, hogy 2021. évben 4.884.000 forint adófizetési kötelezettsége keletkezett a Katatv. alapján, amelyet az életközösség megszűnése után egyedül fizetett meg. A felperes az elszámolást a 101. tétel alatti kölcsöntartozás kapcsán kifejtetteket megismételve vitatta.
- [21] A cég1 Kft.-beli társasági részesedéssel kapcsolatban (103. tétel) a felperes annak megállapítását kérte, hogy házastársi közös szerzés jogcímén megszerezte a Kft. 8,3% mértékű üzletrészt, és kérte kötelezni az I. rendű alperest a 8,3% arányú üzletrész forgalmi értékeként 45.361.490 forint megtérítésére. Kérte annak megállapítását, hogy a cég1 Kft. és a III. rendű alperes között 2023. november 27. napján létrejött kedvezményezett részesedéscsere keretében történt üzletrész átruházás vele szemben hatálytalan, ezért a 45.361.490 forint összegű követelésének a III. rendű alperes tulajdonában álló cég1 Kft.

üzletrészből végrehajtás útján történő kielégítését a III. rendű alperes tűrni köteles. Álláspontja szerint az eredménytartalék terhére történő tőkeemelés a házastársi közös vagyont gyarapította, mert az adózott eredményt is magában foglaló eredménytartalék képezi a tulajdonosokat illető haszon, az osztalék alapját, melyből levezethető, hogy az eredménytartalék egyben az I. rendű alperes részére kiadható hasznot is magában foglaló vagyon. Abból, hogy osztalék kifizetéséről a tagok nem döntöttek, és így haszonként a házastársi közös vagyonba közvetlenül nem folyt be az eredmény, szükségszerűen következik, hogy a különvagyon haszna közvetetten idéz elő házastársi vagyonnövekményt, miután az I. rendű alperes az eredménytartalék terhére történő törzstőkefelelőtlenséget a különvagyon hasznát képező közös vagyonból hajtotta végre. A gazdasági társaság $500.000/3.000.000 = 166/1000$ része képezi a felek házastársi közös vagyonát, mely a házastársakat egyenlő arányban illeti meg, azaz személyenként $83/1000$ arányban.

- [22] Az I. rendű alperes különvagyont 33,4% mértékű üzletrész képezi, amelynek házassági életközösség alatti értékelkedése ugyancsak házastársi közös vagyonnak minősül, fele részének megtérítésére az I. rendű alperes köteles. Az életközösség ideje alatt a cég1 Kft. eszköz- és forrásállománya jelentősen, 546.523.000 forinttal növekedett, melynek 33,4% arányú üzletrésze eső összege 182.538.682 forint, ebből öt (felperest) házastársi közös vagyoni szerzés jogcímén annak fele, azaz 91.269.341 forint illeti meg. Hangsúlyozta, hogy a különvagyoni kft. üzletrész életközösség ideje alatt bekövetkezett értékelkedésének az a része is közös vagyonnak minősül, amely a tag házastárs ingyenes jellegű vagy a tevékenységével arányban nem álló mértékű juttatás mellett végzett személyes közreműködésére, illetve ennek megfelelő tartalmú ingyenes jellegű mellékszolgáltatás keretében kifejtett tevékenységére, munkájára visszavezethető okból következett be. A felperes álláspontja szerint az I. rendű alperes az életközösség alatt havonta alacsony összegű munkabér jövedelemmel rendelkezett, annak ellenére, hogy a társaságnak 50%-os tulajdonosa, egyúttal cégvezetője is volt. 2021-ben az általa betöltött pozíció alapján elérhető átlagkereset havi bruttó 606.062 forint volt, az I. rendű alperes havi bruttó jövedelme 450.000 forint, a különbség bruttó 156.062 forint.
- [23] Az I. rendű alperes a 103. tétel vonatkozásában előterjesztett ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a társaság taggyűlése szabadon dönt arról, hogy adózott eredményéből osztalékot fizet-e vagy azt más módon használja fel. Az eredménytartalékban lévő összeg nem várománya a családi háztartásnak, nem tartozik emiatt házastársi közös vagyonba, az tisztán a társaság vagyoni eleme. A tag házastárs osztalékra való jogosultságának jogcímét nem a kft. nyereségének vagy adózott eredményének létrejötte, hanem a nyereség osztalékként való felosztására vonatkozó taggyűlési határozat teremti meg. A 2015. december 7-i taggyűlés osztalékfizetéséről nem rendelkezett, hanem arról döntött, hogy a társaság eredménytartalékát törzstőkeemelésre használja fel, vagyis a tőkeemelés nem a házastársi közös vagyon, hanem a társasági vagyon terhére történt.
- [24] A különvagyoni üzletrész értéknövekményével kapcsolatosan vitatta a társaság üzletrésze értékelkedésének házastársi közös vagyoni jellegét, álláspontja szerint az teljes mértékben különvagyonnak minősül. Hangsúlyozta, hogy munkájáért munkabért kapott, semmilyen ingyenes jellegű személyes közreműködést vagy mellékszolgáltatást nem vállalt és nem végzett a társaságnál, ennél fogva az üzletrész értékelkedése nem ingyenes jellegű személyes közreműködésére vezethető vissza. Olyan bírói gyakorlat pedig álláspontja szerint nincs, amely a társaságban végzett munkáért járó munkabér arányosságának vizsgálatát lehetővé tenné.
- [25] A felperes kérte kötelezni az I. rendű alperest a 2021. évi rendezvény vállalkozói díjából a közös vagyonba be nem folyt 2.200.000 forint megosztására (106. tétel).

- [26] Az I. rendű alperes azt nem vitatta, hogy a 2021. évi rendezvényt egyéni vállalkozóként ő szervezte, továbbá azt sem, hogy a szervezésre létrejött szerződésben kikötött vállalkozói díj 4.400.000 forint volt. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy a szerződés 11. pontja szerint a vállalkozói díjból legfeljebb 2.400.000 forint közvetlenül az igénybe vett teljesítési segédnek volt kifizethető, mely szerződési kikötésre figyelemmel 2.200.000 forintot a teljesítési segédnek utalt át.
- [27] Az I. rendű alperes viszontkeresetet is előterjesztett, amelyben a felperest az 1. tétel alatti helység3i ingatlan tekintetében többlehasználat díj és közüzemi díjtartozás megfizetésére kérte kötelezni. A felperes ellenkérelme a viszontkereset elutasítására irányult.
- [28] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a 4. és 93. tétel alatti helység1 ingatlanok az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéstől eltérően házastársi közös vagyoni szerzés címén $\frac{1}{2}$ arányban a felperes, $\frac{1}{2}$ arányban az I. rendű alperes tulajdonát képezik. A felek házastársi közös vagyonát megosztotta, és az 1., 2., és 3. tétel alatti helység3i ingatlanokon fennálló közös tulajdont olyan módon szüntette meg, hogy az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét 48.300.000 forint, illetve 100.000 – 100.000 forint ellenérték fejében a felperes tulajdonába adta. A 4. és 93. tétel alatti helység1 ingatlanon fennálló közös tulajdont olyan módon szüntette meg, hogy a felperes ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét 7.000.000 forint, illetve 1.000.000 forint ellenérték fejében az I. rendű alperes tulajdonába adta. Az elsőfokú ítélet rendelkező részében tételesen felsorolt egyes ingóságokat 1.227.500 forint ellenérték fejében a felperes, míg a további ingóságokat 289.500 forint ellenérték fejében az I. rendű alperes tulajdonába adta. Kötelezte a felperest, hogy kilencven napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 44.119.451 forint értékkiegyenlítést, rendelkezett több ingóság I. rendű alperesnek történő kiadásáról, és meghatározta, hogy az egyes kölcsöntartozások viselésére a felperes és az I. rendű alperes egymás közötti viszonyában melyik fél köteles. A keresetet ezt meghaladóan, míg a viszontkeresetet teljes egészében elutasította, és a felperest kötelezte az I. rendű alperesnek 6.600.000 forint, a III. rendű alperesnek 2.800.000 forint perköltség, míg az I. rendű alperest 450.000 forint feljegyzett kereseti eljárási illeték és 176.950 forint állam által előlegezett költség megfizetésére.
- [29] Az elsőfokú bíróság a kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye alapján az 1. tétel alatti helység3i ingatlan beköltözhető forgalmi értékét 115.000.000 forintban, lakott forgalmi értéket 69.000.000 forintban határozta meg. A szakértői vélemény megállapításait elfogadva hangsúlyozta, hogy a lakóingatlan az átlagosat meghaladó műszaki adottságokkal rendelkezik, a forgalmi érték meghatározása során a hozamszámításon alapuló vizsgálati módszer nem volt alkalmazható, mert az ingatlan nem termelő jellegű. Az elsőfokú bíróság a szakértő véleményét aggálymentesnek találta, a kiegészítést követően a szakértő tárgyaláson való meghallgatását szükségtelennek tartotta. Miután az I. rendű alperes is elsősorban a felperesi megváltást részesítette előnyben, mind az 1. tétel alatti ingatlan, mind az ahhoz kapcsolódó 2., 3. tétel alatti ingatlanok tekintetében a felperest jogosította fel a megváltásra. A gyermekek bentlakása folytán előállt értékcsökkenés mértékének meghatározása során – a Kúria Polgári Kollégiuma 1/2017. (IX. 11.) PK véleményében foglaltakat is szem előtt tartva – értékelte, hogy a két gyermekszoba mérete kb. 27 m² az összesen 237 m² alapterületű lakásból, az ingatlan a gyermekek életkora alapján, elsőfokú tanulmányokat is feltételezve kb. 16-18 évig fogja még a gyermekek lakhatását biztosítani, emellett a név utónevű gyermek sajátos nevelési igényű. Mindezek alapján az értékcsökkenést gyermekenként 20-20%-ban vette figyelembe. Számítása szerint az ingatlan beköltözhető és lakott forgalmi értéke közötti különbséget 40%-át, 18.400.000 forintot levonásba helyezve a lakás beköltözhető forgalmi értékéből 96.600.000 forint adódik, amelynek $\frac{1}{2}$ részére, 48.300.000 forintra jogosult az I. rendű alperes a felperestől. Az 1. tétel alatti lakóingatlanhoz kapcsolódó ingatlanokat (2. és 3.

tétel) a felek által nem vitatott forgalmi értéket figyelembe véve 100.000-100.000 forint megváltási árért ugyancsak a felperes tulajdonába adta.

- [30] A 4. és 93. tétel alatti helységei iroda és garázs forgalmi értékét szintén a kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleménye alapján állapította meg. A garázsingatlan forgalmi értékével kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy az gépkocsi beálló céljára méreténél, műszaki kialakításánál fogva lényegében alkalmatlan, ami alátámasztja a szakértő által megjelölt értéket. Miután az irodát és a garázst az I. rendű alperes egyéni vállalkozóként vásárolta, és jelenleg is egyéni vállalkozása keretében hasznosítja, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:61.§ (2) bekezdése alapján a 4. és 93. tétel alatti ingatlanokat az I. rendű alperes tulajdonába adta 7.000.000 forint, illetve 1.000.000 forint ellenérték elszámolása mellett.
- [31] A 9., 10., 101. és 102. tétel alatti elszámolási igénnyel kapcsolatosan kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (Evt.) hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó gazdálkodó szervezetnek minősül, azonban az e tevékenységet gyakorló természetes személytől elkülönült jogalanyisággal nem rendelkezik. A házassági életközösség alatt folytatott egyéni vállalkozói tevékenységből származó jövedelem és a tevékenység céljára szolgáló vagyontárgyak házastársi közös vagyonnak minősülnek, és ezzel párhuzamosan közös adósság az egyik házastárs egyéni vállalkozói tevékenységével kapcsolatban az életközösség alatt felmerült adósság is. Az egyéni vállalkozói aktív vagyon beállítása mellett – a Ptk. 4:58.§-ában foglalt egységes rendezés követelményéből következően – a passzívák megosztásának sincs akadálya, ezért az egyéni vállalkozói tevékenységhez kapcsolódó adósságok megosztása felől is rendelkezni kellett.
- [32] A 9. tétel alatti bankszámlához kapcsolódóan az életközösség megszűnésekor fennálló egyenleg mellett a további 5.000.000 forint megosztására irányuló felperesi igényt azért nem találta megalapozottnak, mert az I. rendű alperes számlákkal és megbízási szerződéssel igazolta, hogy a kifizetés jogcíme a rendezvény1 keretében 2021. október 15-én fellépett név2 zenekar megbízási díja volt. Az I. rendű alperes egyéni vállalkozóként részben rendezvényszervezéssel foglalkozik, a kiadás így az egyéni vállalkozás profiljába vágott. Hasonló indokkal nem teljesítette a 10. tétel alatti bankszámla tekintetében az életközösség megszűnésekor fennálló egyenleg mellett a további 656.398 forint megosztására irányuló felperesi igényt; az I. rendű alperes igazolta, hogy a rendezvényon 2021. augusztus 30. napjától szeptember 6. napjáig biztosított konténer használati díját rendezte ebből az összegből.
- [33] A bank3 által nyújtott kölcsönrel kapcsolatosan (101. tétel) rögzítette, hogy az I. rendű alperes okirattal bizonyította annak felvételét, egyértelmű, hogy a kölcsönt a tevékenységi körébe tartozó rendezvényszervezésre (2021. évi rendezvény és 2021. évi rendezvény1) használta fel. 2025. május 23. napján a fennálló tartozás 7.849.278 forint volt, az életközösség megszűnése és 2025. május 23. napja között 2.150.722 forint megfizetésére került sor. A két összeg együttesen 10.000.000 forint, amelynek fele, azaz 5.000.000 forint megtérítésére köteles a felperes az I. rendű alperes javára.
- [34] Az I. rendű alperes ugyancsak okirattal bizonyította, hogy egyéni vállalkozóként a 2021. adóévben 24.211.000 forint bevételt ért el, és a 12.000.000 forint feletti adómentes bevételi értékhatár fölött 12.211.000 forint után 4.884.000 forint adófizetési kötelezettsége keletkezett. Ennek fele része megtérítésére a felperes köteles az I. rendű alperes javára, miután az I. rendű alperes az adót 2022-ben befizette.
- [35] A cég1 Kft. üzletrészával és annak értékelkedésével összefüggésben (103. tétel) az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy az I. rendű alperes a cég1 Kft.-beli üzletrészt az életközösség kezdete előtt szerezte, így az a Ptk. 4:38.§ (1) bekezdés a) pontja alapján különvagyon. Az életközösség alatt került sor a törzstőke emelésére, melynek

eredményeként az I. rendű alperes és üzlettársa személyenként egyenlő, 1.500.000 forint névértékű üzletrész tulajdonosai lettek. A csatolt főkönyvi adatok alapján aggálytalanul bizonyítottanak találta, hogy a tőkeemelés a társaság eredménytartaléka terhére történt. Nem fogadta el az elsőfokú bíróság azt a felperesi hivatkozást, hogy a társaság eredménytartalékba utalt adózott eredménye a különvagyon haszna, így az annak helyébe lépett vagyon is közös. A társasági tevékenység életközösség alatti haszna a különvagyon működtetésére visszavezethető adózott eredmény, a tag magánvagyonához tartozó üzletrész haszna pedig az osztalék. Az osztalékfizetés alapját a társaság adózott eredménye képezi ugyan, házastársi közös vagyonnak viszont nem az önálló jogalanynak minősülő gazdasági társaság életközösség ideje alatt keletkezett adózott eredménye, hanem a tag házastárs mint természetes személy magánvagyonához tartozó üzletrész haszna, tehát az osztalék minősül. Az osztalékfizetésről való döntés hiányának a jogkövetkezménye pedig az, hogy az alperes különvagyonához tartozó kft. üzletrésznek nem keletkezett az alperes magánvagyonához tartozó olyan haszna, amely a volt házastársak közös vagyonát képezné, és amelynek megosztását a felperes megalapozottan igényelhetné. Ebből következően alaptalannak találta a cég1 Kft. I. rendű alperest illető üzletrészből való részesedés iránti felperesi igényt, továbbá az üzletrész átruházási szerződés felperessel szembeni hatálytalanságának megállapítása iránti keresetét is.

- [36] Az üzletrész értékelkedésével kapcsolatosan rögzítette, hogy a bírói gyakorlat szerint kivételesen közös vagyonnak minősül a különvagyoni jellegű gazdasági társasági részesedés, tehát a kft. üzletrész életközösség ideje alatt bekövetkezett értékelkedésének az a része, amely a tag házastárs ingyenes jellegű személyes közreműködésére, illetve ennek megfelelő tartalmú ingyenes jellegű mellékszolgáltatás keretében kifejtett tevékenységére, munkájára visszavezethető okból következett be. A bírói gyakorlat azonban nem teszi lehetővé a munkavégzés és az abból származó jövedelem értékarányosságának vizsgálatát, ha csak az értékaránytalanság nem annyira kirívó vagy észszerőtlen, hogy az lényegében az ingyenes munkavégzéssel ér fel. A perbeli esetben azonban erről nincsen szó, mert a csatolt bérkartonok alapján az I. rendű alperes havi munkabért kapott, amely meghaladta a betanított munkások munkabérét. Önmagában az, hogy a munkabér összege nem éri el a felperes által arányosnak talált összeget, nem jelenti azt, hogy az I. rendű alperes ellenérték nélkül jutott az üzletrésze értékelkedéséhez.
- [37] A 106. tételt érintően (2021. évi rendezvény vállalkozói díja) a felperes által csatolt szerződés, továbbá az I. rendű alperes által csatolt előleg és végszámla alapján aggálytalanul bizonyítottanak találta, hogy a vállalkozói díjból 2.200.000 forint a teljesítési segédnek kifizethető volt. Az pedig a csatolt okiratok hitelességét nem vonja kétségbe, hogy a rendezvény1 és a rendezvény megszervezése veszteséges üzlet volt.
- [38] Az egymással szembeni követelések (megtérítések) beszámításával az elsőfokú bíróság a felperest 44.119.451 forint értékkiegyenlítés megfizetésére kötelezte. Mivel azonban a vagyonmérleg felállításakor (elsőfokú ítélet [152] bekezdés) elírás folytán a vagyonmérleg 93. tételsorán az I. rendű alpereshez kerülő helységi garázs 2.000.000 forint értékét, és ennek megfelelően a felperes javára mutató 1.000.000 forint értékkiegyenlítést elmulasztotta feltüntetni, ebből következően a felperesnek járó értékkiegyenlítést számítási hiba folytán a ténylegesen számíthatónál 1.000.000 forinttal alacsonyabb mértékben, 18.036.105 forintban összegezte.
- [39] Egyúttal rögzítette, hogy az 1-3. tétel alatti ingatlanok tulajdonosváltozása iránti ingatlan-nyilvántartási bejegyzés elrendelése felől az értékkiegyenlítés felperesi teljesítését és a bíróságnak történt igazolását követően rendelkezik.
- [40] A perköltség számítása során az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a pernyertességi-pervesztességi arány meghatározásához az ítéletben megállapított jutó összegét kell

viszonyítani a keresetben megjelölt jutó összegéhez. A kereseti jutó (149.112.119 forint), illetve az ítélet szerinti jutó (45.034.093 forint, helyesen azonban – ebben az esetben is a 93. tételt érintő elírás korrekciójával – 44.784.093 forint) figyelembevételével a pervesztesség-pernyertesség aránya 30-70% a felperesre terhesebben, míg a 3.510.790 forint pertárgyértékű viszontkereset tekintetében az I. rendű alperes teljes egészében pervesztesnek tekinthető. A keresetet és a viszontkeresetet együttesen figyelembe véve a pervesztesség-pernyertesség arányát az elsőfokú bíróság 31-69%-ban számolta el a felperesre terhesebben, rögzítve, hogy a felperes a III. rendű alperessel szemben teljesen pervesztes lett. A szakértői díjat – miután a szakértő kirendelését a viszontkereset elbírálása szempontjából is indítványozták – 31-69%-os pernyertességi-pervesztességi arány, míg a feljegyzett 1.500.000 forint kereseti eljárási illetéket a keresethez igazodó pervesztességi-pernyertességi arány szerint 30-70%-ban osztotta meg az elsőfokú bíróság azzal, hogy a felperes személyes költségmentességben részesült, így az őt terhelő szakértői díj és feljegyzett kereseti eljárási illeték az állam terhén marad. A viszontkereseti illetéket az I. rendű alperes megfizette, arról rendelkezni nem kellett. Az elsőfokú bíróság a perköltséget olyan módon számolta el, hogy az I. rendű alperest a kereseti jutó pernyertességéhez igazított értéke alapulvételével a csatolt megbízási szerződés szerinti 5%-os mértékű, Áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló perköltség illeti meg, kerekítve 6.600.000 forint összegben. A III. rendű alperessel szembeni pertárgyérték a 103. tétel alatti részesedés 8,3%-os arányának értéke, amely alapján a megbízási szerződés szerinti 5%-os mértékű, Áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség 2.800.000 forint.

[41] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel. Elsődleges és másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult a Pp. 381.§-a, illetve a Pp. 384.§ (2) bekezdés b) pontja alapján. Harmadlagos fellebbezési kérelmében – a Pf. 3. sorszám alatti, a másodfokú bíróság felhívására történt kiegészítésre, és annak Pf. 8. sorszám alatti pontosítására is figyelemmel – kérte a közös gyermekek lakáshasználati jogának értékére tekintettel az 1. tétel alatti helység3i ingatlan megváltási összegének 2.300.000 forinttal történő csökkentését; a 93. tétel alatti helység1 garázs tekintetében a megváltási összeg felemelését 800.000 forinttal (az elsőfokú bíróság által felállított vagyonmérleghez képest 1.800.000 forinttal); az egyéni vállalkozás vonatkozásában 2.500.000 forint megtérítési igényének elszámolását [e tételt elírás folytán nem a 9. tételhez kapcsolódóan, hanem a 102. tétel alatt tüntette fel, mint javára szóló értékkiegyenlítést]. Ezzel egyidejűleg a vállalkozás tekintetében a terhek (101. tétel alatti kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás és 102. tétel alatti adófizetési kötelezettség) elszámolásának és annak a megállapításnak a mellőzését, hogy a 101. tétel alatti 10.000.000 forint banki teher tekintetében a felek egymás közötti jogviszonyában annak 50%-ában helytállásra köteles; ezáltal kérte a vagyonmérlegből mellőzni az I. rendű alperes javára 5.000.000 forintban (101. tétel) és 2.442.000 forintban (102. tétel) figyelembe vett megtérítési összegeket. A cég1 Kft. kapcsán (103. tétel) 31.077.451 forint értékkiegyenlítésre tartott igényt azzal, hogy az eredménytartalék terhére történt törzstőkeemelés 50%-a – könyvszakértői vélemény hiányában – 26.310.000 forint összegben határozható meg, a cég1 Kft. üzletrészenek értékemelkedésére esik 4.767.451 forint. Összességében a saját értékkiegyenlítés-fizetési kötelezettségének mellőzésével az I. rendű alperest kérte kötelezni 1.000.000 forint értékkiegyenlítés megfizetésére.

[42] Fellebbezési érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 279.§ (1) bekezdését megsértve tévesen állapította meg a tényállást, nem indokolta meg, hogy miért utasította el az igazságügyi könyvszakértő kirendelése iránti indítványt, illetve az igazságügyi ingatlanforgalmi és műszaki szakértői vélemény aggályossága ellenére a szakértő tárgyaláson történő meghallgatását miért nem tartotta szükségesnek, mellyel sérült a Pp. 276.§ (1), valamint (4) és (5) bekezdése. Fellebbezésében változatlanul hivatkozott az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői vélemény aggályosságára. Tévesnek találta azt a szakértői

megállapítást, hogy 1. tétel alatti, 2010. évben épült helység³ⁱ ingatlan műszaki minősége az átlagos szintet meghaladja. Utalt arra, hogy a szemlén is felhívta a szakértő figyelmét a nem megfelelő anyaghasználatra, illetve kivitelezési minőségre, amely értékcsökkentő tényező. A megállapított forgalmi értéket eltúlzottnak tartotta, amit arra vezetett vissza, hogy a szakértő elmulasztotta a piaci összehasonlító módszer, valamint a pótlási értéken történő vizsgálat mellett a hozamszámításon alapuló értékelési módszer alkalmazását. Az általa (felperes által) elfogadhatónak tartott 375.000 forint/hó bérleti díj és húsz éves megtérülési idő figyelembevételével a beköltözhető forgalmi érték 90.000.000 forintban, a lakott forgalmi érték 54.000.000 forintban adódik. A kiskorú gyermekek lakottsága folytán előállott értékcsökkenés mértékét gyermekenként 25-25%-ban kérte megállapítani, mert a gyermekek kizárólagos használatára megjelölt helyiségek a lakóépület jellegénél fogva mélyföldszintnek tekinthető részén helyezkednek el, mindkét szoba két falazata földben áll, benapozottsága igen gyenge, a tanulást alig teszi lehetővé. A gyermekszobában csupán a gyermekek ágyait és szekrényeit lehet elhelyezni, ezért mindkét gyermek az alváson kívüli teljes időt a lakószinten található nappali-étkezőben tölti. A gyermekek által lakott helyiségek területe így nem 27 m², hanem ennél lényegesen magasabb. Mindezek alapján – az ingatlanforgalmi szakértő által megállapított értékeket számítási alapnak tekintve – az ingatlan beköltözhető és lakott forgalmi értéke közötti különbség 115.000.000 forint – 69.000.000 forint = 46.000.000 forint, ennek gyermekenkénti 25-25, azaz 50%-a 23.000.000 forint, amelyet levonva a 115.000.000 forint beköltözhető forgalmi értékéből, 92.000.000 forint $\frac{1}{2}$ részére, 46.000.000 forint ellenértékre jogosult az I. rendű alperes az elsőfokú ítéletben megjelölt 48.300.000 forintos értékkel szemben.

- [43] A 93. tétel alatti helység¹ garázs tekintetében nem találta megalapozottnak azt a szakértői megállapítást, hogy oda gépjárművel nem lehet beállni, miután azt nem próbálta ki a szakértő. Hiányolta a levezetést arra vonatkozóan is, hogy az ingatlan 2,4 méter szélesség mellett miért nem minősül garáznak, mely következtetés álláspontja szerint sem jogszabállyal, sem más módon alátámasztásra nem került. Megítélése szerint a szakértői véleményt aggályossá teszi az is, hogy a felhasznált összehasonlító adatok 2019. éviiek. A garázs forgalmi értéke a pótlási érték alapján 3.500.000 forint, míg hozamszámítás alapján 30.000 forint/hó bérleti díjjal és 10 év megtérüléssel számolva 3.600.000 forint.
- [44] A 9. 10., 101. és 102. tétel alatti – részben az I. rendű alperes által támasztott – igényekkel kapcsolatosan fellebbezési érvelésének lényege az volt, hogy miután az I. rendű alperes által folytatott egyéni vállalkozói tevékenység hasznából nem részesült, az nem folyt be a közös vagyona, az azzal kapcsolatos költségek viselésére sem köteles. Életszerűtlennek találta, hogy 5.000.000 forintot (9. tétel), illetve további 10.000.000 forint kölcsönt (101. tétel) úgy használt fel az I. rendű alperes, hogy abból számára mindössze 2.200.000 forint bevétel keletkezett. Amennyiben viszont ennek tudatában volt, úgy megállapítható, hogy szándékosan kimentette a hasznát a közös vagyontól, míg a vállalkozás terheit fele részben rá kívánja hárítani. Hasonló érvek alapján tartott igényt a helység²ⁱ bányásznap szervezéséért járó 4.400.000 forint fele összegére (106. tétel), vagyis, ha terheli a negatívum megfizetése, akkor a haszonból is részesedést követelhet. Az I. rendű alperes azonban a hasznát átruházta egyéb^{2ra}, aki a bányásznapon a pavilonokat bérbe adta, az ebből származó pénzzel viszont nem számolt el, az a közös vagyona nem folyt be. Az I. rendű alperes adófizetési kötelezettsége (102. tétel) tekintetében nem találta igazoltnak, hogy a vállalkozás bevétele 2021. évben 24.210.000 forint, kiadása 28.854.000 forint volt, egyebekben pedig a 24.000.000 forint bevétel értelmezhetetlenné teszi a 101. tétel alatti kölcsön felvételét.
- [45] A cég¹ Kft.-vel kapcsolatosan támasztott igények kapcsán (103. tétel) abból indult ki, hogy házassági életközösségük fennállása alatt az I. rendű alperes tulajdonában is álló gazdasági társaságban az I. rendű alperes nevében lévő jegyzett tőke 1.000.000 forintról 1.500.000 forintra

emelése történt olyan módon, hogy a törzstőkeemelés fedezetét a társaság eredménytartaléka képezte. A gazdasági társaságban felhalmozott eredménytartalék a társaság nyereségéből képződő, a tulajdonost megillető vagyoni jog értéke, amely osztalékként kifizethető lenne, ezért az álláspontja szerint a különvagyon hasznának minősül. Gazdasági értelemben a tagok rendelkezési körébe tartozó kifizetésre jogosító vagyoni érték, amelynek sorsa a taggyűlés döntésétől függ. Amennyiben a taggyűlés úgy határoz, hogy az eredménytartalék terhére törzstőkeemelést hajt végre, a társaság saját tőkéjén belül szerkezeti átrendeződés történik, az eredménytartalékból nem kerül osztalék kifizetésre, hogy azt a tulajdonosok visszafizessék törzstőkeemelésre, hanem a dupla pénzmozgás helyett egy pénzügyi manőverrel megtörténik a törzstőkeemelés. Ezzel párhuzamosan a tagok társasági részesedésének névértéke növekszik, azaz a korábban eredménytartalékban megtestesülő növekmény a tagokat illeti. Az 500.000 forint névértékű üzletrész növekmény tehát házastársi közös vagyonukba tartozik, annak fele része (a társaság üzletrészenek 8,3%-a) őt illeti, amelynek értéke – a társaság életközösség megszűnéskori 546.523.000 forint értékét szem előtt tartva – nyilvánvalóan eléri az által igényelt 26.310.000 forintot.

- [46] Az elsőfokú bíróság azt sem vette figyelembe, hogy az I. rendű alperes az életközösségük létrejöttét megelőzően néhány nappal, 2010. szeptember 21. napján 1.000.000 forint befizetése mellett egy, a házassági életközösség 2021. november 27. napján történt megszűnésekor felperesi számítás szerint 546.523.000 forint vagyoni értékkel bíró gazdasági társaságot hozott létre. Ebben az emelkedésben volt az I. rendű alperesnek olyan hozzáadott értéke, amely nyilvánvalóan és jelentősen meghaladta azt az ellenértéket, amelyet mint teljes munkaidőben foglalkoztatott alkalmazott kapott a társaságtól. Az I. rendű alperes szinte az egész napot az üzemben töltötte, gyakran csak a késő éjszakai órákban tudott hazatérni családjához, ehhez képest 2021-ben a kft.-ből származó jövedelme mindössze havi nettó 266.000 forint volt. Az I. rendű alperes (munkabérrel, jutalommal, osztalékkal) nem ellentételezett, ezáltal ingyenesnek tekinthető tevékenysége révén olyan vagyoni többlet került az üzletrész vagyonelembe, amely így már megosztható közös vagyoni tétel (az üzletrész értékelkedésének a tag házastárs ingyenes jellegű személyes közreműködésre visszavezethető része), és amelyre figyelemmel az őt megillető rész minimálisan az általa igényelt 4.767.451 forint.
- [47] A felperes úgy ítélte meg, hogy a cég1 Kft.-vel kapcsolatos igények elbírálása során (103. tétel) az elsőfokú bíróság nem csak tévesen járt el, de figyelmen kívül hagyta a Ptk. 4:4.§-ában foglalt méltányossági elvet is. Egy gazdasági társaságban kizárólagos, illetve többségi, avagy 50%-os mértékű üzletrésszel rendelkező tag házastárs esetén nem téveszthető szem elől, hogy az ő szavazata is szükséges a bevételek felhasználásáról való döntéshez, valamint a részére közreműködés ellenében kifizetett munkabér, megbízási díj mértékének megállapítására is nyilvánvalóan befolyása van. A perbeli társaság gazdálkodását érintő döntéseket az I. rendű alperes részben maga hozta, a társaság eredményes gazdálkodását és gyarapodását nagy mértékben elősegítő személyes közreműködés fejében minimális ellenérték meghatározása mindezek ismeretében nem értékelhető a javára, az sértené a Ptk. 4:4.§-át.
- [48] Fellebbezésében kérte az egyéni vállalkozás tekintetében az elsőfokú eljárásban részletesen körülírt szerződések, iratok beszerzését annak megítélésére, hogy miből adódhatott a tevékenység vesztesége; könyvszakértő kirendelését annak a kérdésnek az eldöntésére, hogy az egyéni vállalkozás elszámolásai – hitel felvétele mellett – miképp eredményezhették azt, hogy az adott rendezvény hasznai harmadik személynél, terhei az egyéni vállalkozásnál jelentkeztek. Könyvszakértői vélemény beszerzését tartotta szükségesnek abban a körben is, hogy arányaiban az üzletrész értékelkedés ellentételezése megtörténhetett-e rendszeres

havi bér, jövedelem felvétele mellett, továbbá az osztalékról való lemondás, majd az ezen pénzügyi forrás felhasználásával jegyzett tőkeemelés mennyiben növelte az üzletrész értékét.

- [49] Fellebbezésében támadta az elsőfokú bíróságnak a perköltség viselése körében hozott döntését is. Elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes és az I. rendű alperes az ügyvédi munkadíjak tekintetében felmerült költségeiket maguk viselik, míg a III. rendű alperessel szemben a perköltség tekintetében történő marasztalást a másodfokú bíróság úgy változtassa meg, hogy a III. rendű alperes javára perköltségfizetési kötelezettség nem terheli. Másodlagosan kérte a terhére megállapított perköltség összegének mérséklését a közös tulajdon megszüntetése tárgyában kiadott 1/2017. (IX. 11.) PK vélemény 16. pontjának azon rendelkezésére figyelemmel, mely szerint, ha a bíróság a felperesi keresetnek helyt adva szünteti meg a közös tulajdont, a felperes a közös tulajdon megszüntetése tekintetében pernyertesnek, az alperes pervesztesnek minősül. Az I. rendű alperes az 1-3. vagyonelemek tekintetében ellenezte a közös tulajdon megszüntetésének általa kért módját, az elsőfokú bíróság azonban ilyen módon szüntette meg a közös tulajdont, így ezek pertárgyértéke kapcsán teljes egészében pernyertesnek, míg az I. rendű alperes egészében pervesztesnek tekinthető. E körben az I. rendű alperest 2.320.000 forint elsőfokú perköltség terheli, míg az őt (felperest) terhelő további perköltség összegét aránytalanság miatt 50%-ra kérte mérsékelni. Mindezek mellett az elsőfokú bíróság azt sem értékelte a perköltség számítás során, hogy az I. rendű alperes a viszontkereset tekintetében 100%-ban pervesztes lett.
- [50] Pf. 3. sorszám alatti fellebbezés kiegészítésében a felperes kérte annak megállapítását, hogy a cég1 Kft. és a III. rendű alperes között létrejött kedvezményezett részesedéscsere szerződés fedezetelvonás miatt vele szemben hatálytalan, és kérte a III. rendű alperest a követelése kielégítésének tűrésére kötelezni, amennyiben az I. rendű alperes vagyona erre fedezetet nem nyújt.
- [51] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárás szabályait megtartotta, indokolási kötelezettségének eleget tett. Az igazságügyi könyvszakértőt kizárólag a cég1 Kft. értékelkedésének és forgalmi értékének megállapítása érdekében kérte kirendelni, és miután e kereseti kérelmeket az elsőfokú bíróság jogalapjában nem találta megalapozottnak, további bizonyítás lefolytatásának az üzletrész értéke tekintetében nem volt helye. Az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye aggálytalan, a kiegészítő szakértői vélemény beszerzését követően a szakértő tárgyaláson történő meghallgatását már a felperes sem indítványozta. Az 1. tétel alatti helység3i ingatlan tekintetében a szakértő kifejezetten nyilatkozott arra, hogy a hozamszámításon alapuló vizsgálati módszert nem alkalmazta, mert a vizsgált ingatlan nem termelő jellegű ingatlan, miként annak is indokát adta, hogy az ingatlan miért rendelkezik az átlagosat meghaladó műszaki adottságokkal. Egyebekben a fellebbezés önmagával is ellentmondásban áll, mert bár a felperes eltúlozottnak tartja a szakértő által meghatározott forgalmi értéket, a gyermekek lakottsága miatti értékcsökkenés mértékét a szakértői véleményben megállapított forgalmi érték alapulvételével határozta meg.
- [52] Az I. rendű alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az 1/2017. (IX. 11.) PK vélemény 8. pontja alapján a használati jog terjedelmét, a gyermekek számát, korát, helyzetét körülbírtva értékelve határozta meg a gyermekek bentlakása folytán előállott értékcsökkenés mértékét gyermekenként 20-20%-ban. A felperes korábban maga sem utalt arra, hogy az értékcsökkenés mértékét 25-25%-ban kérné figyelembe venni, e hivatkozása a Pp. 373.§-a alapján a másodfokú eljárásban már nem vehető figyelembe. Azt is kiemelte, hogy a gyermekszobák nem tekinthetők mélyföldszinti szobáknak, mert ugyan az épület alsó szintjén helyezkednek el, de benapozottságuk megfelelő. A felperes hivatkozásai e körben nívumok, azoknak a másodfokú eljárásban nincs helye.

- [53] Rámutatott, hogy a helységi garázs szemléje során (93. tétel) – ahol a felperes és jogi képviselője is megjelent – egyértelműen látható volt, miszerint az ingatlan méretei miatt csak raktározásra alkalmas. A szakértő is igazolta, hogy amennyiben autóval állnának be a helyiségbe, akkor az ajtót már nem lehetne kinyitni. Kétségtelen, hogy a szakértő 2019. évi összehasonlító adatokat használt, azonban helységben nem jellemző, hogy minden évben vásárolnak az emberek garázst, így a szakértő csak ebből az adathból tudott kiindulni, és annak kétszeres összegében állapította meg a forgalmi értéket.
- [54] Az egyéni vállalkozói tevékenységével összefüggésben az I. rendű alperes hangsúlyozta, hogy a per során a felperes számos olyan vagyonelemet állított be a házastársi közös vagyon részeként, amelyeket egyéni vállalkozóként szerzett (helységi ingatlanok, RIA-962 forgalmi rendszámú gépjármű, az egyéni vállalkozás számláin lévő követelések), azt ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy a vállalkozás működtetésével passzívumok is együtt járnak, így azok a terhek, amelyek az egyéni vállalkozáshoz kapcsolódnak, a házaspár közös terhei. Az elsőfokú eljárásban összegeként, táblázatba foglaltan megjelölte és igazolta, hogy a 2021. évi rendezvény, illetőleg a rendezvény rendezvényeiből mekkora bevétele származott, amely a közös vagyont gyarapította. Vagyonkimentes nem történt, a rendezvények szervezésével kapcsolatos folyamatot teljes körűen feltárta, a pénzügyi mozgások a bankszámlán végig követhetők. Ettől független kérdés, hogy Covid járvány miatt e két rendezvény veszteséges volt. A méltányosság elve a felperes javára nem alkalmazható, mert jogszerűen használta fel a bankszámlán lévő összegeket, ettől függetlenül 2021. évben csak vesztesége származott, másrészt pedig a felperes az elsőfokú eljárásban a Ptk. 4:4.§-ában írt méltányosság elvére nem utalt, így a Pp. 373.§-ából következően ilyen hivatkozásnak a másodfokú eljárásban nincs helye.
- [55] Utalt arra, miszerint számlával igazolta, hogy a 9. tétel alatti bankszámláról az 5.000.000 forintot a rendezvényen fellépett név zenekar díjaként fizette ki mint egyéni vállalkozó a cég Kft. részére. A 10. tétel alatti bankszámláról rendezte a rendezvényre 2021. augusztus 30. napjától szeptember 6. napjáig biztosított konténer használati díját, illetve okirattal igazolta a 106. tétel alatti 2.200.000 forint kifizetését a teljesítési segédnek. A 101. tétel alatti 10.000.000 forint kölcsönösszeget a 2021. évi rendezvény és a 2021. évi rendezvény megrendezésére használta fel, amit a kölcsönadó felé tételesen leigazolt. A 102. tétel alatti adófizetési kötelezettség a bevétel után került felszámításra, az adó mértéke nem függ attól, hogy mekkora kiadása keletkezett.
- [56] A cég Kft.-vel kapcsolatosan (103. tétel) a felperes az elsőfokú eljárásban kereseti kérelmét arra alapította, hogy az eredménytartalékban lévő összeg, illetőleg az értékelkedés házastársi közös vagyonba tartozik, méltányosságra nem hivatkozott, annak a Pp. 373.§-a alapján a másodfokú eljárásban már nincs helye. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a társasági üzletrész értékelkedése nem tartozik a házastársi közös vagyonba, az üzletrész és annak értékelkedése is teljes mértékben különvagyon. A társaság tevékenységében cégvezetőként munkaviszony keretében vett részt, azért a munkájával arányban álló bérben részesült, semmilyen ingyenes jellegű személyes közreműködést nem vállalt és nem végzett, illetőleg ennek megfelelő tartalmú ingyenes jellegű mellékszolgáltatás keretében tevékenységet nem fejtett ki. A cégtérk emelkedése egyébként sem hozható kizárólagosan a saját munkájával összefüggésbe, ugyanis a társaságnak egy másik tagja is volt, aki az ügyvezetői feladatokat is ellátta, illetőleg a cégben több alkalmazott is dolgozott. Hangsúlyozta, hogy a cég Kft.-n kívül más forrásból is volt jövedelme (cég Kft., cég Kft., cég Kft., egyéb egyéni vállalkozó), az innét származó bevételek tették lehetővé a megélhetésüket, kereső tevékenysége szerteágazó volt. Arra is kitért, hogy nem volt ügyvezető, hanem munkaviszonyban cégvezető, így nem maga határozta meg a céggel kapcsolatos döntéseket.

- [57] Változatlan volt az álláspontja abban a kérdésben, hogy a törzstőke felemelésével létrejött 1.500.000 forint névértékű üzletrész a különvagyonába tartozik, mert a törzstőke felemelésére az eredménytartalékból került sor. Az eredménytartalékban lévő összeg nem a háztartásuk várománya, nem tartozik házastársi közös vagyona, hanem a társaság vagyoni eleme. A taggyűlés szabadon dönthet arról, hogy a nyereséget egészben vagy részben a törzstőkén felüli vagyona helyezi, a törzstőke felemelésére fordítja vagy a tagok között osztalékként kiosztja. Házastársi közös vagyonnak nem az önálló jogalany minősülő gazdasági társaság életközösség ideje alatt keletkezett gazdasági eredménye, hanem a tag házastárs üzletrésze után járó osztalék minősül. A taggyűlés osztalékfizetésről az életközösség ideje alatt nem rendelkezett, amely miatt a felperesnek házastársi közös vagyoni igénye sem lehet a cég1 Kft. eredménytartaléka vonatkozásában. Egyebekben az adózott eredményként felhasznált 1.000.000 forint, így a saját üzletrésze vonatkozásában a tőkeemelés tekintetében előírt 500.000 forint már az életközösség kezdetekor a gazdasági társaság rendelkezésére állt, ez emiatt sem érintheti a közös vagyont.
- [58] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perköltséget helyesen állapította meg, az 1-3. tétel alatti ingatlanok tekintetében nem ellenezte a közös tulajdon megszüntetésének felperes által kért módját, elsődleges ellenkérelme a megosztás módja tekintetében a felperesi kérelemmel egyezett, míg az 1. tétel alatti ingatlan megváltási ára és összegszerűsége vonatkozásában vitatta a felperesi állítást. A másodlagos és harmadlagos kérelem előterjesztését az indokolta, hogy a per adatai alapján megalapozottan volt feltehető, hogy a felperes a megváltási ár megfizetésére önállóan nem képes.
- [59] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, a II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [60] A fellebbezés részben alapos.
- [61] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül.
- [62] Itt rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a fellebbezési határidőben előterjesztett felperesi fellebbezés nem terjedt ki a III. rendű alperest érintő hatálytalanság megállapítása iránti keresetről hozott döntésre. Mivel a felperes fellebbezése egyébként sem felelt meg a Pp. 371.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt követelménynek, ezért a másodfokú bíróság felhívta őt a határozott fellebbezési kérelem olyan módon történő előterjesztésére, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt elszámolást követve pontosan határozza meg, az elsőfokú ítélet megváltoztatását mennyiben kéri, a terhére megállapított értékkiegyenlítést milyen összegre kéri leszállítani vagy marasztalásának mellőzésével az I. rendű alperest milyen összegű értékkiegyenlítés megfizetésére kéri kötelezni. E felhívás azonban nem nyitotta meg a lehetőséget a fellebbezéssel nem érintett rendelkezések vonatkozásában fellebbezés előterjesztésére. Így tehát a felperesnek Pf. 3. sorszám alatt előterjesztett az a kérelme, miszerint az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával a cég1 Kft. és a III. rendű alperes között létrejött kedvezményezett részesedéscsere szerződés fedezetelvonás miatti relatív hatálytalanságának megállapítását, a III. rendű alperes követelés kielégítésének tülésére kötelezését kérte, elkészt, felülbírálat alapja nem lehet.
- [63] A felperes hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelmei kapcsán hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 381.§-a szerinti mérlegelhető hatályon kívül helyezés hármas feltétele az elsőfokú bíróság olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértése, amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. A jelen eljárásban azonban e feltételek egyike sem áll fenn. A felperes e körben az elsőfokú ítélet indokolásának hiányosságait sérelmezte, illetve az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben azonban az elsőfokú bíróság ítélete az indokolásra nézve a Pp. 346.§-ában előírtakat maradéktalanul

kielégíti, az elsőfokú bíróság döntését részletesen, körütekintően megindokolta; de még ha fenn is állna az indokolást érintő hiányosság, fő szabály szerint a másodfokú eljárásban történő orvoslásának nem lenne akadálya. A bizonyítékok mikénti mérlegelése pedig az anyagi jogszabályok alkalmazását igénylő érdemi döntéshozatal része, így nem az eljárásjogi, hanem az anyagi jogi felülbírálat tárgya lehet.

- [64] Nem merült fel a hatályon kívül helyezés szükségessége az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve eljárásának az anyagi pervezetéssel összefüggő részére visszavezethető okból sem. A lényeges tényekre vonatkozó bizonyítás kérdéseiben az elsőfokú bíróság túlnyomórésztben helyes álláspontot foglalt el. Miután pedig a peres felek a cég1 Kft. üzletrészének életközösség megszűnéskori forgalmi értékére a másodfokú eljárásban egyező nyilatkozatot tettek, nem maradt fenn olyan bizonyítási kérdés, melyre nézve a felek perfelvételi nyilatkozatai hiányosak lettek volna; illetve nem volt olyan jogszabályi rendelkezés sem, melyben a bíróságnak el kellett volna térnie a felek közös értelmezésétől. A hatályon kívül helyezés szükségessége tehát sem a Pp. 381.§-a, sem a 384.§ (2) bekezdés b) pontja alapján nem merült fel.
- [65] A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát végezte el, melynek során a törzstőkeemelés kérdésének kivételével az elsőfokú bírósággal azonos jogi következtetésre jutott.
- [66] Észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét illetően (a 93. tételszám alatt szereplő ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetésének módja, illetve az indokolás más részeiben egyértelműen kifejtettek ellenére az összegző vagyommérleg 93. tételsorába beállítani elmulasztott tételek miatt) számítási hibát tartalmaz, ezért azt a Pp. 353.§-a alapján, a Pp. 352.§ (1) bekezdésére utalással kijavította.
- [67] A felperes fellebbezésében az 1. tétel alatti helység3i ingatlannal összefüggésben (helység3, cím8) több vonatkozásában is támadta a szakértő által meghatározott forgalmi értéket, vitatva a szakértőnek mind az ingatlan állagára, minőségére vonatkozó értékelését, mind pedig a forgalmi érték számítására alkalmazott módszerét. Ugyanakkor ezen ingatlannal összefüggésben a felperesnek megváltoztatás iránti kérelme kizárólag a gyermekek lakáshasználatának értékcsökkentő hatását illetően volt, és annak alapja sem a szakértői megállapításokban rejtett: a vonatkozó számítást a felperes az elsőfokú bíróság által figyelembe vett forgalmi értékek alapján, azokat elfogadva végezte el, a különbség kizárólag a beköltözhető (115.000.000 forint) és a lakott forgalmi érték (69.000.000 forint) különbözete százalékos mértékének eltéréséből adódott. A forgalmi érték számszerű meghatározásának mikéntje, illetve annak eredménye így kívül esett a másodfokú eljárás keretein, különösen, mivel a Pp. 317.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti pervezetés szükségessége sem merült fel, a szakértő a felperes kérdéseit az 50.P.20.112/2023/95. számú kiegészítő szakvéleményében kielégítően megválaszolta.
- [68] szakértő1 igazságügyi szakértő a 95. sorszámu kiegészítő szakvéleményében a 93. tétel alatti helység1 ingatlanra (garázsra) vonatkozóan felvetett felperesi aggályokra is részletes választ adott, utalva arra, hogy a hozamszámításon alapuló érték meghatározás az ingatlan használati jellegére és lokációjára figyelemmel nem adhat reális eredményt. Abban is egyértelműen állást foglalt a szakértő, hogy a garázs geometriai méretei miatt a funkciójára csak részlegesen alkalmas. A 86. sorszámu szakvélemény 15. oldalán a szakértő részletezte, hogy a helyiség szélessége 2,4 méter, amely annak garázként történő használatát kisméretű személygépkocsival is csak kényelmetlenül teszi lehetővé; megalapozottnak találta a szakértő az I. rendű alperesnek azt az észrevételét, hogy a garázsba beállva a gépkocsi ajtaja már nem nyitható ki. Ennek a kérdésnek a szakértő általi megítélése a felperes által hiányolt gyakorlati próba elvégzését nem igényelte, sőt, a megadott paraméterű helyiség szűkössége különleges

szaktudás nélkül is felismerhető. Mindezt alátámasztja az a tény, hogy az I. rendű alperes a „garázst” raktárhelyiségként hasznosítja. A szakértő a forgalmi értéket e jellegzetességekre figyelemmel állapította meg, szakértői következtetéseit megfelelően alátámasztotta, helyességüket illetően valós kétely nem merült fel. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor az ingatlanforgalmi szakértői véleményt ítélezése alapjául elfogadta.

- [69] Az ingatlan közös tulajdona megszüntetésének egyes kérdéseiről szóló 1/2017. (IX. 11.) PK vélemény indokolásának 8. pontjában részletezettek szerint a gyermekek lakáshasználati joga értékcsökkentő hatását (melyet a tulajdonostárs szülőknek egyenlő arányban kell viselniük) a bíróság mérlegelés alapján – a használati jog terjedelmét, a gyermekek számát, korát, helyzetét figyelembe véve – állapítja meg. Azt a kérdést, hogy a lakottság értékcsökkentő hatásából (a beköltözhető és a lakott forgalmi érték különbözetéből) adott esetben mennyi a gyermekek bentlakására eső rész, az elsőfokú bíróság valamennyi mérlegelendő szempontot figyelembe véve határozta meg. E szempontok között megjelent a gyermekek elhelyezésére szánt helyiségek nagysága is, amiből azonban nem következik, hogy az elsőfokú bíróság úgy tekintette volna, a gyermekek lakáshasználata kizárólag e helyiségekre koncentrálódik. Általában igaz ugyanis, hogy a lakás tágassága, és ezáltal az egyes lakásfunkciók elkülönítésének lehetősége hatással van az egy bentlakó gyermekre eső értékcsökkentő hatás mértékére: a lakás alapterületének nagyságrendje, illetve az egy személy bentlakására eső értékcsökkentő hatás egymással fordított összefüggésben állnak. A két gyermekszoba összesen kb. 27 m² alapterülettel mindenképpen kielégítő nagyságúnak tekinthető, és abból a tényből, miszerint ezek a céljuknak megfelelő méretű helyiségek az ingatlannak csak egy kis hányadát teszik ki, következik, hogy a gyermekek nyugalmának, pihenésének biztosíthatósága mellett a lakótér más lakásfunkciók kielégítésére is maradéktalanul alkalmas marad. Ennek folytán az elsőfokú bíróság által figyelembe vett 20-20%-nál magasabb mértékű értékcsökkentő hatás alkalmazása szükségtelen, nem volt indok arra, hogy a másodfokú bíróság felülmérlegelje az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott, részletesen indokolt és alátámasztott döntését.
- [70] Az egyéni vállalkozást illetően a peres felek között elviekben nem volt kérdéses, hogy az életközösség fennállása alatt az egyéni vállalkozói tevékenységből származó aktívumok a közös vagyont gyarapítják, a passzívumok a közös vagyont terhelik. Az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő több tétel azonban a másodfokú eljárásra is vitás maradt, bár a felperes nem építette be mindegyiket a fellebbezés szerinti elszámolásába. Egyes tételek kapcsán vitatta, hogy a ráfordítások közös vagyoni célt szolgáltak-e; utóbbi hiányát állítva levonta azt a következtetést, hogy e kötelezettségek a közös vagyont nem terhelhetik. Az életközösség fennállása alatt a közös vagyonból (így különösen a leltár 9. tétele alatti bankszámláról) már teljesített egy-egy kötelezettség kapcsán lényegében megtérítési igényt érvényesített, az életközösség fennállása alatt vállalt, illetve keletkezett kötelezettségek kapcsán a 101. és 102. tétel szerinti alperesi megtérítési igényt nem ismerte el, és érintette a 106. tétel alatti közös vagyoninak állított követelés elszámolását is. A felperes e fellebbezése alapján a másodfokú bíróság vizsgálta, hogy a ráfordítások és vállalt kötelezettségek az életközösség fennállása alatt folytatott egyéni vállalkozói tevékenység keretei között maradtak-e, szem előtt tartva, hogy a vagyonomegosztás tárgyát az életközösség megszűnésének napján megvolt vagyontömeg képezi.
- [71] A vagyonleltár 101. tétele alatti 10.000.000 forint kölcsöntartozás kapcsán az elsőfokú eljárás során tisztázódott, hogy azt az I. rendű alperes (a felperes tudtával és közreműködésével) az egyéni vállalkozás keretei között folytatott gazdasági tevékenység céljára vette fel és arra is fordította.
- [72] Az egyéni vállalkozóként folytatott rendezvényszervezői tevékenységének kiadási oldala tekintetében az I. rendű alperes az 50.P.20.112/2023/54. számú jegyzőkönyv mellékleteként

csatolt számlákkal igazolta, hogy összesen 5.000.000 forintot a név2 nevű együttes rendezvényen 2021. október 15. napján történt fellépésére, illetve 656.398 forintot a rendezvényon biztosított konténerek díjára fizetett ki. Az e rendezvényekkel kapcsolatos valamennyi I. rendű alperesi cselekvőség (ideértve a vitatott kifizetések teljesítését is) az I. rendű alperes életközösség fennállása alatt folytatott jövedelemszerző tevékenységének részét képezte. Ezt az időbeli összefüggésből közvetlenül eredő következtetést az írhatná felül, ha az életközösség fennállása alatti költekezés valamely, már az életközösség megszűnését követően megvalósuló, és így az I. rendű alperesnél jelentkező eredményt szolgáltat volna. A per adatai alapján azonban cáfolható volt a felperesnek az a hivatkozása, hogy az életközösség fennállása alatt keletkezett passzívumokkal szemben, azok megítélését befolyásoló módon az életközösség megszűnése utáni esedékességű, vagy akkor befolyt követelések (aktívumok) állnak (vagy állhatnak).

- [73] A felperes ez utóbbi álláspontját elsősorban a kiadási és a bevételi oldal közötti aránytalanságra alapította, de az általa hivatkozott elszámolás, egyenleg sem volt reális. A felperes által sugalltakkal ellentétben ugyanis a rendezvények bevételei nem, illetve nem elsősorban az önkormányzatokkal kötött megállapodásokból eredtek, hanem (az 50.P.20.112/2023/62. számú jegyzőkönyvben foglaltak szerint) azokat a rendezvényekkel összefüggő értékesítések, készpénzes forgalom is gyarapította. A felperes ugyan vitatta a folyószámlakivonatokban az I. rendű alperes által a rendezvények lebonyolításából származóként megjelölt, a folyószámlán jóváírt mintegy 7.700.000 forint forrását, az időbeli összefüggésből és jóváírások jogcíméből következően ténylegesen a vitatott kötelezettségvállalásokkal is érintett tevékenység bevételeiről lehet szó. Az I. rendű alperes a 78. sorszámú előkészítő iratában részletesen kimunkálta, hogy a számlák szerinti bevétele 12.512.800 forint + Áfa volt. Nem áll fenn tehát az a helyzet, hogy a közös vagyona befolyó bevételek életszerűtlenül alacsony mértékéből lehetne vagy kellene az I. rendű alperesi ráfordítások közös vagyontól eltérő irányultságára következtetni.
- [74] A csatolt számlákkal az I. rendű alperes alátámasztotta azt is, hogy az életközösség fennállása alatt a megjelölt rendezvényekkel összefüggésben keletkezett követelése az életközösség megszűnését megelőzően befolytak. Nem merült fel adat arra, hogy az I. rendű alperesi kimutatásban nem szereplő, 30 napot bőven meghaladó fizetési határidővel kiszámlázott követeléseket, vagy olyan bevételeket generáltak volna ezen rendezvények, amelyek az I. rendű alperessel szerződő partnerektől ténylegesen akkor folytak be, amikor a peres felek között az életközösség már nem állt fenn.
- [75] A közös vagyont terhelő passzívumok mikénti elszámolását nem befolyásolja, hogy az egyéni vállalkozás keretei között folytatott gazdasági tevékenység egyenlege miként alakult, a vállalkozás (a Covid járvánnyal érintett időszakról egyébként nem idegen módon) veszteséges vagy nyereséges volt-e, amiként az sem, hogy a teljesítési segéd egyébként szerződésszerű bevonása (rendezvény, 106. tétel), a finanszírozás módja (bank2 kamatmentes kölcsön felvétele 101. tétel), vagy a vonatkozó időszakra végül jelentős adófizetési kötelezettséghez vezető adózási forma (KATA 102. tétel) választása racionális üzleti döntésnek bizonyult-e; a jelen eljárásban mindez nem volt vizsgálható.
- [76] Az egyéni vállalkozás eredményességével összefüggő könyvszakértői bizonyítás tekintetében az I. rendű alperes helyesen mutatott rá, hogy erre vonatkozó indítványát a felperes a megfelelő időben nem terjesztette elő (a 66. sorszámú összefoglaló bizonyítási indítványában kizárólag a cég1 Kft.-vel összefüggésben kezdeményezte könyvszakértő kirendelését). Másrészt viszont e bizonyítás elrendelése nem is lehetett volna célravezető, egyrészt, mivel a KATA-s egyéni vállalkozó egyszerűsített adminisztrációja (az általa vezetett bevételi nyilvántartás) alapján a gazdasági tevékenység felperes által igényelt mélyreható elemzése

nem is lett volna kivitelezhető, másrészt, mivel a gazdálkodás eredményessége vagy annak hiánya nem hat ki a közös vagyoni kérdések megítélésére.

- [77] A fentiekből következően a 9., 10., 101., 102. és 106. tételeket érintően az elsőfokú bíróság a közös vagyoni igényeket helytállóan számolta el, a másodfokú bíróság sem jutott az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetésre.
- [78] A peres felek között a legkiélezettebb jogvita a cég1 Kft.-vel összefüggésben alakult ki, ideértve mind az eredménytartalék terhére történt törzstőkeemelés, mind pedig a különvagyoni részesedés életközösség fennállása alatti értékelkedésének kérdését.
- [79] Az eltérő álláspontok közötti választáshoz a Ptk. 4:38.§ (2) bekezdésének azt a rendelkezését kellett a perbeli tényállásra alkalmazni, amelyből következően a házastársak valamelyikének különvagyonához tartozó korlátolt felelősségű társaságbeli részesedésnek az életközösség ideje alatt keletkezett haszna a közös vagyonhoz tartozik.
- [80] Azt az elsőfokú bíróság helyesen azonosította, hogy ilyen haszonnak minősül a társaság számviteli jogszabályok szerint számított adózott eredménye taggyűlés által felosztani rendelt részből kifizetett osztalék, illeték osztalékelőleg. Az osztalék ilyenkénti minősítése azonban nem jelenti azt, hogy az osztalék a társaságbeli részesedés egyetlen lehetséges haszna. A jogirodalom szerint (A családjogi törvény magyarázata cég7 Kft., 2002. 306. oldal) hasonló megítélés alá esik a tag házastárs által a törzstőkén felüli vagyon terhére végrehajtott törzstőkeemelés folytán ingyenesen megszerzett törzsbetét, illetve üzletrészhányad is, ami az alábbiakkal magyarázható.
- [81] A kérdés vizsgálatakor abból az alapvetésből kell kiindulni, hogy a korlátolt felelősségű társaság a tagjaitól elkülönült jogalany, amely a saját vagyonának kizárólagos jogosultja, a társaság és a tag vagyona közötti kapcsolódást a törzsbetét jelenti. A tag vagyoni hozzájárulása a Ptk. 3:161.§ (1) bekezdése szerint a törzsbetét, míg az üzletrész a Ptk. 3:164.§ (1) bekezdése értelmében a törzsbetéthez kapcsolódó tagsági jogok és kötelezettségek összessége. Lényegében tehát a törzsbetét az az elem, amelyben a tagnak a társaságba bevitt vagyona kifejeződik, és amelyből a tagsági jogai és kötelezettségei erednek. Az elkülönülő jogalanyiságok mellett is a társasági vagyonelemekből a törzsbetét az, amely a taghoz a legközvetlenebbül kötődik, a tagnak a társaságban megtestesülő vagyonát megjeleníti.
- [82] A különvagyoni társasági részesedés üzleti eredménye, annak a társaság eredménytartalékába helyezett része a felperes fellebbezési érvelésével szemben a különvagyon hasznának, ezáltal házastársi közös vagyonnak nem minősül. Ha viszont a társaság a Ptk. 3:201.§ (1) bekezdése szerinti feltételek teljesülése esetén a törzstőkén felüli vagyonából a törzstőkéjét megemeli, az a Ptk. 3:201.§ (2) bekezdése alapján egyúttal a tagok törzsbetéteinek megemelését is jelenti. Amennyiben a törzsbetét emelésére nem külső forrásból kerül sor, hanem a társaság vagyonából (adott esetben az eredménytartalékból), akkor ez a társaság vagyonából származó ráfordítás közvetlenül a tag vagyoni jogaira hat ki és azt gyarapítja. Ilyen módon a törzsbetét emelése az osztalékhoz hasonlóan a társaságtól származó olyan juttatást eredményez, amelyben egyrészt a tag a már meglévő tagsági jogosultságából eredően részesül, másrészt melynek folytán a társasági vagyon eredményének közvetlenül a magánvagyonra irányuló (ha nem is a magánvagyonba történő) áthelyezése következik be, mindez pedig jellegében megfeleltethető a tágabb értelemben vett haszon fogalmának.
- [83] Az ilyen jogcímen megszerzett törzsbetét és ezáltal üzletrészhányad tehát az eredeti különvagyoni alvagyonhoz tartozó üzletrész hasznaként a közös vagyonhoz tartozik. A perbeli esetben ez azt jelenti, hogy a teljes törzsbetétből a közös vagyoni rész (500.000/3.000.000) 1/6-ot tesz ki, melynek fele, azaz 1/12 rész (8,33%) esik a felperesre. Mivel a peres felek a másodfokú eljárásban egyezően nyilatkoztak arról, hogy a cég1 Kft. életközösség megszűnéskori forgalmi értéke 300.000.000 forint volt, ennek 1/12 része,

25.000.000 forint a közös vagyoni jutót növeli, a felperes egyúttal ennek az összegnek a megtérítését igényelheti. A megtérítési igény elszámolását nem befolyásolja, hogy az I. rendű alperes az üzletrészét az életközösség megszűnését követően átruházta, így az utóbbihoz kapcsolódó kérdéseknek nem is volt jelentősége.

- [84] Mivel pedig az alvagyoni jelleg meghatározása során a haszon keletkezése időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a jogcím keletkezett (tehát a taggyűlési határozat keltének 2015. évi időpontját), annak sincs jelentősége, hogy a törzsbetét emelésének különvagyoni forrása (az eredménytartalék) mikor jött létre, a kft. a felek életközösségének kezdetén már rendelkezett-e vagy sem a jegyzett tőke emelésére felhasználható összeggel.
- [85] A kialakult egységes bírói gyakorlat szerint az egyik házaspár különvagyonához tartozó kft. üzletrészének az életközösség ideje alatt bekövetkezett értékelkedése ugyanakkor nem minősíthető haszonnak, legfeljebb a különvagyon értékén szerzett vagyonnak (Kúria Pfv.21.252/2020/25.). Ez abból ered, hogy az elkülönülő jogalanyiságok folytán az értékelkedéshez vezető egyes vagyonelemek gyarapodása a társasági, és nem a magánvagyonban következik be, és csak közvetve hat ki a magánszemély vagyonára.
- [86] A felperes fellebbezésében hangsúlyozottan utalt a Ptk. 4:4.§-ára, amely szerint a családi jogviszonyokat méltányosan és az érdekei érvényesítésében gyengébb fél védelmét figyelembe véve kell rendezni. Ez a jogelv a családjog sajátos rendező elve, amely ugyanakkor közvetlenül érvényesíthető alanyi jogot nem alapoz meg. A méltányosságra való, a fellebbezésben megjelenő hivatkozás ezért nem minősül jogállításhoz, csupán jogi érvelésnek, melynek fellebbezésben történő kibővítését a Pp. 373.§-a (sem más rendelkezése) nem tiltja, így a felperes erre vonatkozó fellebbezési érvelése az I. rendű alperes ellenkérelmében foglaltakkal ellentétben érdemben vizsgálható volt.
- [87] Éppen a méltányos rendezés követelményére figyelemmel, a magánszemély és a korlátozott felelősségű társaság elkülönülő jogalanyiságán mintegy túllépve teszi kivételesen lehetővé a bírói gyakorlat a különvagyoni jellegű gazdasági társasági részesedés értékelkedése egy részének a közös vagyonhoz tartozókénti elismerését, ha az a tag házastárs ingyenes jellegű személyes közreműködésére, mellékszolgáltatására vezethető vissza. Így biztosítható ugyanis, hogy a tag házastárs tevékenységének ellenértéke ne kizárólag az egyébként házastársával törvényes vagyoni egységben élő fél különvagyont gyarapítsa, hanem az a nem tag házastárs, aki ebben a viszonylatban a gyengébbnek tekinthető, mert a társasági döntésekre ráhatása nincs, ilyen esetben is hozzájusson a házastárs tevékenységének eredményéből rá eső részhez. Ellentételezett közreműködés esetén ugyanakkor a házastárs tevékenységének ellenértéke a közös vagyonban már megjelent, azt az együttélés során gyarapította.
- [88] Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy jelentéktelennek nem minősíthető ellentételezés esetén (különösen, ha a tag házastárs kft.-ből származó jövedelme nagyságrendileg nem tér el a statisztika átlagtól) a jövedelem értékarányossága már nem vizsgálható. Egyrészt – mivel a kereső tevékenységnek nincs szabott ellenértéke – az arányosítás egyáltalán nem, vagy nehezen objektivizálható, másrészt ez a megközelítés tovább erodálná a társaság elkülönült jogalanyiságának elvét, a méltányosság parttalan alkalmazásához vezethetne.
- [89] A másodfokú bíróság tehát maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetéssel, hogy a perbeli esetben a különvagyoni üzletrész értékelkedése nem tekinthető a különvagyon hasznának, közös szerzés címén megtérítési igényt nem alapoz meg.
- [90] A másodfokú bíróság részben eltérő jogi álláspontja folytán az elsőfokú bíróság ítéletének [152] bekezdésében meghatározott vagyonmérleg kisebb részben módosul, az kiegészül a 103. tétel alatti vagyonelemmel, azaz a cég 1 Kft. 16,66% mértékű üzletrészével 50.000.000 forint értékben. Ennek megfelelően ugyanezen a soron az értékkiegyenlítés/megtérítés

rovatban a felperes javára elszámolandó 25.000.000 forint. Az összegzést tekintve ilyen módon az értékkiegyenlítés/megtérítés felperes javára szóló összege a (javított) 19.036.105 forint növelve a 25.000.000 forinttal, összesen 44.036.105 forint. Az egymással szembeni követelések beszámítása olyan módon alakul, hogy az I. rendű alperes javára mutató 62.155.556 forint értékkiegyenlítésből a felperes javára mutató 44.036.105 forintot kell levonni, a különbözet összege az I. rendű alperes javára 18.119.451 forint, a felperesnek ilyen módon a (javítás utáni) 43.119.451 forint helyett 18.119.451 forint értékkiegyenlítési kötelezettsége van.

- [91] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes által fizetendő 43.119.451 forint értékkiegyenlítést 18.119.451 forintra leszállította.
- [92] A másodfokú bíróság ítéletében írt megváltoztatás a pernyertesség-pervesztesség arányát is befolyásolta. Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a kereseti jutó és az ítélettel megosztott tényleges vagyoni jutó egymáshoz viszonyított aránya határozza meg a pernyertesség mértékét. A felperes jutóját az elsőfokú bíróság 45.034.093 forintban határozta meg, azonban kisebb számítási hibával, mivel a 93. tételnél 1.000.000 forint helyett 1.250.000 forintot vett figyelembe. Az elsőfokú ítéletben írt jutó így helyesen 44.784.093 forint, ami a másodfokú bíróság döntése folytán 25.000.000 forinttal, 69.734.093 forintra emelkedett. A pernyertesség aránya ennek megfelelően olyan módon számítandó, hogy a 69.734.093 forintot kell arányosítani a 149.112.119 forinthez; ez kerekítéssel 47% mértékű felperesi pernyertességet jelent.
- [93] Az elsőfokú perköltségről való rendelkezés alapja, hogy a felperesi oldalon felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése, 4/A.§-a alapján megállapítható ügyvédi munkadíj (a pertárgyérték 8%-a Áfával növelten, $149.112.119 \times 0,08 \times 1,27 =$) 15.149.800 forint. Az I. rendű alperes elsőfokú eljárásban felmerült perköltsége a fenti jogszabályhely alapján a kikötött 5% ügyvédi munkadíjra és arra figyelemmel, hogy az I. rendű alperesi jogi képviselő is Áfa alannyá vált, $(149.112.119 \times 0,05 \times 1,27 =)$ 9.468.620 forint. A felperes perköltségéből a 47% mértékű pernyertességgel arányos rész eléri az I. rendű alperes perköltségéből az 53% mértékű pernyertességgel arányos összeget, emellett az I. rendű alperes által viselendő perköltséget az is növelné, hogy a 3.510.790 forint pertárgyértékű viszontkeresete alaptalan maradt. Összességében tehát teljesíthető volt a felperesnek az a fellebbezési kérelme, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű alperes javára szólóan a perköltség fizetésére kötelezését mellőzze, és rendelkezzen úgy, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik. A másodfokú bíróság ennek megfelelően döntött a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján. A III. rendű alperessel szemben a felperes teljes egészében pervesztett, az ő elsőfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján meg kell fizetnie, az erre vonatkozó rendelkezés mellőzésére lehetőség nem volt.
- [94] A Pp. 383.§ (6) bekezdése folytán a megváltozott pervesztességi arányokhoz kellett igazítani a meg nem fizetett elsőfokú eljárási illeték, illetve az állam által előlegezett költség I. rendű alperesre eső részét. Az 1.500.000 forint illetéket illetően a 69.734.093/149.112.119 forintból, az 570.800 forint szakértői díjat illetően (a viszontkeresettel való összeszámítás miatt) a 73.244.883/152.622.909 forintból következő arányt kellett alkalmazni, ami az illetékre nézve 701.500 forint, az állam által előlegezett költségre nézve 273.900 forint fizetési kötelezettséget jelent, ezekről a másodfokú bíróság ennek megfelelően rendelkezett. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [95] A másodfokú perköltség számítását illetően abból kellett kiindulni, hogy a fellebbezés pertárgyértéke az I. rendű alperes vonatkozásában 44.119.451 forintot tett ki, ennek 25.000.000 forintot érintő része lett eredményes, ami arányaiban a felperes javára

$(25.000.000/44.119.451=)$ 56,66% mértékű pernyertességet jelent. A felperes másodfokú eljárásban felmerült költsége a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdésére figyelemmel, Áfa-val növelten $(44.119.451 \times 0,05 \times 1,27) = 2.801.585$ forint, ebből a pernyertességével arányos 1.587.400 forint. Az I. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült költsége a fenti jogszabályhely alapján $(44.119.451 \times 0,03 \times 1,27) = 1.680.950$ forint + $(35.000 \times 1,27) = 44.450$ forint, összesen 1.725.400 forint, melyből a fellebbezés eredménytelenségével 747.800 forint áll arányban. A felperesnek járó 1.587.400 forint és az I. rendű alperesnek járó 747.800 forint különbözete 839.600 forint, amit az I. rendű alperes köteles a Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján a felperesnek megfizetni.

[96] A III. rendű alperessel szembeni fellebbezési pertárgyérték a Pp. 21.§ (2) bekezdés e) pontja alapján a felperes fennmaradt követelésének értékével (1.000.000 forint) egyezik meg, melyre figyelemmel a III. rendű alperes javára számítható másodfokú eljárásban felmerült perköltség ugyancsak a fent megjelölt jogszabályhelyek alkalmazásával $(1.000.000 \times 0,05 \times 1,27=)$ + $(35.000 \times 1,27) = 107.950$ forint, amit a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.

[97] A felperes személyes költségmentességére figyelemmel feljegyzett 2.500.000 forint fellebbezési illetéknek a fellebbezés eredményességével arányos részét a Pp. 102.§ (1) bekezdésére, 83.§ (2) bekezdésére figyelemmel az I. rendű alperes köteles az államnak megfizetni, a fellebbezés eredménytelenségével arányos rész a Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Pécs, 2026. március 26.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró